

Mistä uudet johtajat?

Taas on se aika vuodesta, kun pääsee kirjoittamaan proffan palstaa. Tilaisuus tulikin aiempia vuosia varhaisemmin, sillä kuten useimmat tietävät, olen siirtynyt Turun yliopistosta Helsingin yliopistoon. Oppituoli sentään pysyi samana, anestesiologian ja tehohoidon professuurina.

Olin Turussa yhteensä yli kymmenen vuotta. Sinä aikana ehti virrata melko paljon vettä niin Vantaanjoessa kuin Aurajoessakin, muista isommista joista nyt puhumattakaan. Ennen Turkuu ehdin olla erilaisissa tehtävissä Helsingissä ja Saksassa noin 20 vuotta. Turussa vietetyn ajan jälkeen on pakko todeta, että ilman uskallusta mennä oman ”mukavuusalueen” ulkopuolelle olisi monta asiaa jäänyt näkemättä, kokematta ja oppimatta. Vaikka olen tietysti itse jäävi tätä sanomaan, uskon siitä huolimatta, että minun valintani professuuriin toisesta kaupungista toi sellaista lisäarvoa, jota ei olisi voitu muuten saavuttaa.

Näkökulman laajentaminen on hyödyllistä niin ammatillisesti kuin kaikilla muillakin elämän alueilla. Erikoistuminen on erikoisalallamme mennyt niin pitkälle, että monet kokevat jo ahdistusta, kun joutuvat tehtäviin, jotka vähänkin

poikkeavat siitä kaikkein omimmasta alueesta. Erikoistuminen on tietysti tärkeää, mutta toisaalta tarvitaan myös tuoreita näkemyksiä, joita saa yleensä helpoimmin tutustumalla muiden tapaan tehdä asioita. Näkökulman laajentamisen voi aloittaa vaikka vaihtamalla toimenkuvaa oman sairaalan sisällä, mutta työskenteleminen toisessa sairaalassa on uudistumisen kannalta vielä tehokkaampaa ja hyödyllisempää.

Eritasoiset ylilääkärit tai muut johtajan tehtävät ovat sairaaloiden tehokkaan toiminnan kannalta ensiarvoisen tärkeitä. Ei ole ollenkaan samantekevää, miten henkilöt näihin tehtäviin rekrytoidaan. Vaikka johtajan valitseminen talon sisältä onkin joskus paras vaihtoehto, rohkaisen johtamistehtäviin haluvia rohkeasti pyrkimään tehtäviin myös oman mukavuusalueen ulkopuolelle. Valitsijoita rohkaisen suosimaan rekrytointia talon ulkopuolelta. Tällä tavoin uuden johtajan rekrytointi tuottaa organisaatiolle todennäköisimmin kaikkein suurimman lisäarvon. Itse uskon olevani arvokkaampi Helsingin yliopistolle ja yliopistolliselle keskussairaalle työskenneltyäni Helsingin lisäksi pitemmän ajan myös Saksassa ja Turussa. ■